

Katoliški GLAS

UREDNIŠTVO IN UPRAVA		Letna naročnina, Italija	Lir 32.000
34170 Gorica, Riva Piazzutta, 18 - Tel. 83177		Letna inozemstvo	Lir 50.000
PODUREDNIŠTVO		Letna inozemstvo, USA dol.	35
34135 Trst, Vico delle Rose, 7 - Tel. 41646		Poštno čekovni račun:	štev. 11234499

Leto XXXIX. - Štev. 13 (1942)

Gorica - četrtek, 26. marca 1987 - Trst

Posamezna številka Lir 700

Tehtna stališča slovenske Cerkve

Člani Sveta Pravičnost in Mir pri Slovenski pokrajinski škofovski konferenci so razpravljali o moralnih vidikih sedanjega družbenega trenutka in o spoštovanju človekovih pravic. O tem so zavzeli tudi zadevna stališča.

UGOVOR VESTI

Najprej so se ustavili pri takoin. ugovoru vesti in civilnem služenju vojaškega roka. Obžalovali so, da je večina pristojnih zveznih organov te pozitivne pobude tako brezprizivno zavrnila.

S tem vprašanje nikakor ni rešeno, ker je moralno vprašanje, nad katerim politika nima oblasti. Tudi je nesprejemljiva razlaga teh pobud in splošno ozračje, v katerem so razprave potekale. Namesto poštenega upoštevanja pravih namenov in dejanskih razlogov je velikokrat stopilo podtakanje sovražnih namer in nesmiselnih povezav.

V trenutku, ko se tolikokrat sliši o potrebi krepitve nadaljnje demokratizacije naše družbe, bi se morali bolj zavedati, da se demokratizacija začne pri takem dialogu, kjer skuša vsakdo pošteno prisluhniti dejanskim namenom in razlogom drugega človeka in na argumente odgovorjati z argumenti. Dokler se ne dokaže nasprotno, ima vsakdo pravico veljati za domoljuba in poštenega človeka, tudi v primeru, če o posameznem vprašanju misli drugače, kot je bilo v veljavi doslej ali kot mislijo nosilci najvišjih družbenih in političnih odgovornosti. To sodi med jasno opredeljene človekove pravice.

Vprašanje ugovora vesti pa je pereče tudi, ko gre za zdravstvene delavce, ki jim vest prepoveduje sodelovati pri nekaterih medicinskih posegih, posebno še pri prekinitvi nosečnosti. Če pripadnikom nekaterih verskih skupin ni dovoljeno priti za orožje, članom katoliške Cerkve ni dovoljeno sodelovanje pri prekinitvi življenja nerojenega otroka. Zdravstvene ustanove morajo ta ugovor vesti dosledno spoštovati.

Na srečo tako tudi marsikje je, prav pa je, da vemo, da je to temeljna človekova pravica. Zdravstveni delavci, ki po vesti pri prekinjanju nosečnosti ne morejo sodelovati, ne smejo zaradi tega trpeti nobenih neugodnih posledic.

Vse to pa ne velja samo za tiste, ki so katoličani, temveč za vsakogar, ki mu vest brani, da bi sodeloval pri prekinitvi nerojenega človeškega življenja, ne glede na to, ali je katoličan ali ne, čeprav ravno katoliška Cerkve posebno poudarja moralno nesprejemljivost splava.

ZADNJA ŠTEVILKA »NOVE REVIJE«

Svet Pravičnost in Mir nima namena zavzemati stališč do trditve, ki jih omenjena revija objavlja. Trditve piscev teh prispevkov za slovenski narodni program držijo, kolikor držijo njihovim argumenti. Če hoče biti razprava res demokratična, mora potekati samo v moči razlogov.

Pri tem pa si Svet Pravičnost in Mir dovoljuje opozoriti na 19. člen Splošne deklaracije človekovih pravic, ki pravi: »Vsakdo ima pravico do svobode mišljenja in izražanja, vstevši pravico, da nihče ne sme biti nadlegovan zaradi svojega mišljenja, in pravico, da lahko vsak išče, sprejema in širi informacije in ideje s kakršnikoli sredstvi in ne glede na meje.«

V Mednarodnem paktu o državljanskih in političnih pravicah, ki ga je sprejela tudi Zvezna skupščina SFRJ, je podobno jasno določeno: »1. Nihče ne sme biti vznemirljan zaradi svojih mnenj. 2. Vsakdo ima pravico do prostega izražanja; s to pravico je ne glede na meje mišljeno prosto iskanje, sprejemanje in širjenje vsakovrstnih informacij in idej v ustni, pisni, tiskani in umetniški obliki ali na katerikoli drug prosto izbran način« (Uradni list SFRJ XXVII [1971], 7, 79; čl. 19).

Tega bi se bilo treba v tem trenutku bolj zavedati. Z avtorji prispevkov naj se razpravlja in njihovi trditve — če je res

treba — tudi zavrača. Ni pa prav, če o prispevkih razsojajo ljudje, ki jih očitno niso brali, temveč se opirajo na enostranska, popačena ali celo neresnična poročila. Nastaja nevarnost, da bo na mesto treznega razpravljanja stopila nenadzorovana in krivična gonja, namesto dialoga pa represija.

Zato Svet Pravičnost in Mir odločno podpira tiste naše družbene in politične dejavnike, ki si prizadevajo, da bi razpravo, v kateri gre za pomembna vprašanja, ohranili na ustreznih ravni, sporna vprašanja pa obravnavali demokratično, z dokazi in nasprotnimi dokazi, v enakopravnem dialogu, brez podtikanj, groženj, zastraševanj, zmerjanj in posploševanj. Kultura poštenega dialoga je nujen pogoj za tisto nadaljnjo demokratizacijo, ki si jo vsi želimo. Ne samo, da brez nje ni sodobnega, odprtega in svobodnega družbenega življenja, temveč tudi izhoda iz gospodarskih težav ni.

KAJ VSE BURI DUHOVE IZVEN SLOVENIJE

Naj dodamo k tem tehtnim stališčem slovenske Cerkve še to, kar najdemo v zadnji številki tednika »Družine«. Gre za praznovanje Božiča v Sloveniji, evropsko srečanje mladine v Ljubljani letos 1. maja in za štafeto ob Dnevu mladosti.

Ubogi slovenski Božič! Mar so tiste prijazne besede nadškofa Suštarja in predsednika SZDL Smoleta res postale pravcato bruno v očeh drugih jugoslovanskih narodov in narodnosti? Mimogrede: pravi položaj verskih skupnosti spada v pristojnost posameznih republik (Ustava SRS, člen 321, točka 18), in ni razloga, da bi morala biti ravno Slovenija izjema.

Slobodna Dalmacija (1. marca) je objavila kratko vest, da bo Ljubljana v dneh okrog 1. maja gostila evropsko srečanje verne mladine. Med vrsticami je mogoče prebrati bojazen, kako utegne odmevati ljubljansko srečanje mladih kristjanov v vrstah mladine.

Glede drugih podatkov, ki jih prinaša članek, pa smo se pozanimali pri medškofijskem asistentu za pastoralo študentov dr. Janezu Grilu. 30.000 mladih, kakor jih napoveduje Slobodna Dalmacija, je seveda odločno preveč, je povedal. Okvirno so se dogovorili za zgornjo mejo, ki bo šestkrat nižja: 5.000.

Tudi to ne drži, da je to prvo tovrstno srečanje v socialistični državi. Pred dvema letoma je bilo podobno srečanje mladih v Varšavi, lani v Vzh. Berlinu. Res pa je (česar člankar ne povzema), da je voditelj ekumenske skupnosti v Taliju brat Roger označil Ljubljano za »edino mesto, kjer se lahko srečajo mladi z Vzhoda in Zahoda«.

Štafeta še vedno buri duhove. Prav v zadnjih razpravah je bilo izrečenih nekaj trditvev in zahtev, ki bi jih mogli mirno označiti za protustavne. Če že gremo mimo skoraj histeričnega strahu, kaj bo rekla javnost, ko bodo v Prešernovi Zdravljici, ki so jo slovenski mladinci uvrstili v scenarij odhoda štafete, omenili tudi Boga (»Bog živi vse Slovenke...«), je vprašanje jezika nadvse resno. Zahteva, naj bi zaradi jugoslovanske razsežnosti štafete uporabljali »jugoslovanski« jezik, nima z našo ustavno ureditvijo nič opraviti. Pa še ni bilo slišati, da bi funkcionarja, ki se je znebil takšne zahteve, kdo klical na odgovornost.

Človeku se nehote ponuja vtis, da se je Slovenija znašla v vlogi košarkarske peterke, kjer imajo vsi igralci po štiri osebne napake. Takšno moštvo ne more dobro igrati, saj vsak igralec ve, da bo odšel na klop, pa če bo peto napako naredil ali ne. Dovolj bo že, da bo sodnik napako piskal.

Če se sedaj jugoslovanska javnost po evangeljsko sprašuje, ali more iz Slovenije priti kaj dobrega in je to vprašanje odgovor na skoro sleherni pobudo iz zahodne republike, potem obstaja resna nevarnost, da v strahu pred piskanjem napak teh pobud ne bo več.

D. K.

Štafeta - ne, hvala!

Pod tem geslom so lani v decembru študentje na univerzi v Ljubljani organizirali javno tribuno o primernosti prenašanja štafetne palice za tako imenovani Dan mladosti, ki se v Jugoslaviji praznuje 25. maja. Ta dan naj bi bil Titov rojstni dan, čeprav ni natančno znan.

S štafeto se je pričelo že leta 1945, ko je 14 mladih iz Kragujevca poneslo Titu čestitke za rojstni dan. Od tedaj je ta množična manifestacija vsako leto pridobivala na pompoznosti. Postala je skrbno pripravljena ceremonija, prava paša za oči, mladim in starim pa naj bi vcepila čiščenje in oboževanje Tita.

En čim bolj se je jugoslovanski diktator staral, bolj se je špektakel večal; pridružila se je še vojska in štafeta se je končala na beograjskem športnem stadionu, kjer so se mladi klanjali Titu, po njegovi smrti pa njegovi sliki na nebu, vmes pa vzklikali: »Tito mi se ti kunemo!« (obljublamo zvestobo).

Pred tem so štafetno palico nosili po

vsej državi, jo predajali iz rok v roke, dokler je niso izročili slavljencu. Tako je ljubljansko »Delo« 18. maja 1977 zapisalo: »Množice veselih ljudi, pisane zastave, pestri kulturni programi in enotna želja: Še dolgo nas vodi, tovariš Tito!«

POMISLEKI PROTI ŠTAFETI

Letos je prišla na vrsto slovenska mladina, da pripravi začetek štafete. Tu pa se je nenadoma zataknilo. Študentje na ljubljanski univerzi so bili mnenja, naj se ta štafeta ukine, praznovanje dneva mladosti pa spremeni. V svoji peticiji so med drugim dejali:

»Zahtevamo odpravo maratonskega štafetnega teka in množične telovadbe na stadionu Jugoslovanske ljudske armade... Trošenje denarja za rituale, ki prisegajo večno zvestobo neki daljni in imaginarni preteklosti je ciničen posmeh vsem, ki v vrsti čakajo na zaposlitev. Evforično praznovanje pomeni metanje peska v oči, še zlasti ob dejstvu, da se med štafetnim

tekom in množično telovadbo ne bo rešilo niti centimetra naše usode... Ne more je rešiti ne zaklinjanje Titu, ne partiji, ne zgodovini NOB, pač pa korenite družbene spremembe... Namesto štafete predlagamo Pohod brezposelnih, namesto stadijske telovadbe zborovanje zoper delikt mišljenja, protestne pohode proti oboroževanju Jugoslavije in drugih držav, zborovanje proti sramotnemu izvozu orožja...«

V pičlih dveh urah je peticijo o ukinitvi štafete podpisalo skoraj 850 študentov; pozneje so zbirali podpise tudi javno na Plečnikovem trgu, nad 2.500 jih je bilo. Rerefenduma na univerzi se je udeležilo 43% slušateljev; 92,4% jih je štafeto odklonilo; le 6,5% jih je bilo za.

Ni pa slovenska mladina pri tem vzela po števil »bratstva in edinstva« ostalih narodov, zlasti na jugu države. 12. kongres mladine v Beogradu je ostro zavrnil peticijo slovenskih delegatov, pa tudi predsedstvo republiške konference Zveze socialistične mladine Slovenije, a ne soglasno.

Končno je bilo sklenjeno, da štafeta ne bo potovala po vseh slovenskih občinah, ker da ni časa, boljše rečeno denarja. Krenila naj bi na pot 21. marca z vrha Triglava, kjer ni moč izvesti običajnega ceremonijala. Dalje na jugu, pa naj delajo, kar hočejo.

ŠTAFETA GRE NA POT

Tako je bilo izbranih deset alpinistov, ki naj bi na prvi spomladanski dan ponesli štafetno palico na vrh Triglava. Triglav je simbol slovenske zemlje, sprejeli so ga v grb OF, povezan je z množičnim alpinizmom, ki je eden najbolj razvitih slovenskih športov.

Vzpon ni bil lahek, saj je pretekle dni zapadlo še en meter novega snega. Iz zasneženega Aljaževskega stolpa so izkopali štempiljko in pritisnili pečat na besedilo spomenice. Za deseterico, ki je vzpon opravila, je bil to izjemen dosežek in tvegana naloga. Štafetno palico so nato prenesli do Kredarice, od tam pa v Bohinjsko Bistrico, kjer je bila krajša slovesnost.

Mlade je pozdravil Miha Potočnik, spregovoril pa predstavnik zvezne mladinske organizacije Ace Kočevski. Prireditev so sklenili s petjem Prešernove Zdravljice. Med prisotnimi je bilo tudi veliko takih, ki so nosili značko z napisom: Štafeta — ne, hvala!

GROZNJE Z NASTOPOM VOJSKE

V to že itak naelektreno ozračje pa je udarila še izjava predsednika izvršnega sveta (jugoslovanske vlade) Branka Mikulića, ki je v razgovoru s skupno zahodnonemških časnikarjev dejal, da, če bo potrebno, se njegova vlada ne bo pomišljala braniti z vojsko ustavnega reda. »Branili bomo naš sistem z vsemi sredstvi, vključno z vojsko, kar sicer tudi predvideva naša ustava... Samo komunistični partiji je uspelo povezati vse jugoslovanske narode. Tisti torej, ki osporavajo vodilno vlogo partije, in zahtevajo večstrankarski sistem, ogrožajo naš ustavni red.«

Tudi namestnik obrambnega ministra Milan Dalmjević je v izjavi za ljubljansko »Delo« bil odločen: »Nesprejemljiva so stališča, da naj vojska ne sodeluje v političnem življenju države in da ji ne pritiče poslanstvo napraviti red s svojim nastopom.«

Naj dodamo še izjavo Dušana Dragosavaca, ki je na skupni seji komisije centralnega komiteja Zveze komunistov v Beogradu izjavil, da sta Memorandum skupine srbskih akademikov in »nacionalni program« Nove revije neposredna izraza narodne nestrpnosti, prvi velikosrbski, drugi pa slovenske. Za prve je bil revolucionarni parlament sredi vihrne NOB hrvaško-slovenska zarota proti srbskemu narodu, v Novi reviji pa zagovarjajo tezo, da Slovenija noče imeti nič skupnega z zaostalim Balkanom in Jugoslavijo.

J. K.

Pomembna srečanja v Bocnu

V petek 20. marca so imeli trije evropski poslanci na sedežu pokrajinske uprave v Bocnu razgovor s predstavniki narodnih manjšin iz različnih krajev severne Italije. Flamski poslanec Willy Kuijpers je namreč v Evropskem parlamentu poročeval o osnutku resolucije, ki govori o temeljnih pravicah manjšinskih jezikov in kultur v evropski Dvanajsterici. Poleg tega je pripravil poročilo o položaju posameznih narodnih etničnih skupnosti v državah članicah. Pred nadaljevanjem postopka v Komisiji za mladino, kulturo, izobraževanje, informacije in šport Evropskega parlamenta pa se je odločil za vrsto razgovorov z manjšinskimi predstavniki.

Tako je v Bocnu 20. marca skupno z južnotirolskim evropskim poslancem Joachimom Dalsassom in furlanskim krščanskodemokratskim evropskim poslancem Alfeom Mizzaum sprejel predstavnike Nemcev na Južnem Tirolskem, Ladincev, nemško govorečih Walserjev iz Doline Aoste, Okcitancev, Furlanov in Slovencev. Za Slovence iz Furlanije-Juljske krajine so bili na razgovoru deželni predsednik in tajnik Slovenske skupnosti Marjan Terpin in Ivo Jevnikar, senatorka PCI Jelka Gherbez, zastopnik SKGZ Pavel Slamič in predstavnik Slovencev v videmski pokrajini Ferruccio Clavara.

Slovenski predstavniki so iznesli predloge za izpopolnitev tako predloga resolucije kot sestavka o Slovencih v prikazu manjšin v EGS. Poudarili so temeljne zahteve slovenske manjšine, predvsem

glede globalne zaščite, obrambe teritorija, položaja v videmski pokrajini.

Kuijpers, ki je že zaslišal kakih 40 manjšin, je povedal, da je skupno število priпадnikov manjšin in narodov brez države v zahodni Evropi blizu 62 milijonov. Njegova resolucija zadeva predvsem jezikovna, kulturna in informacijska vprašanja, medtem ko je v pripravi še dokument poslanca Stauffenberga o pravnih vidikih manjšinskega položaja, Evropski svet pa ravno tako v svojem okviru pripravlja Temeljno listino o manjšinskih in deželnih jezikih.

Slovenska skupnost je imela v Bocnu še dve pomembni srečanja. Zasedali so namreč predstavniki Unije Valdôtaine, Furlanskega gibanja, Okcitanskega avtonomističnega gibanja in Slovenske skupnosti, torej strank, ki so skupno s Sardinsko akcijsko stranko sodelovale pri skupni manjšinski listi na zadnjih evropskih volitvah in tudi izvolile evropskega poslanca Columbuja. Na sestanku so razpravljali o delu manjšinske liste v Evropskem parlamentu in o okrepitvi sodelovanja med omenjenimi skupinami. Razpravljali so dalje o sedanjem političnem trenutku v Italiji tako z vidika prizadevanj za zaščito kot z vidika močnosti, da pride do predčasnih političnih volitev.

Predstavnika SSK sta imela končno razgovor z glavnim tajnikom Južnotirolske ljudske stranke Brunom Hospom. Šlo je za izmenjavo informacij o delu dveh manjšinskih strank in za pripravo na bližnje širše srečanje, ki ga bosta imeli.

Kongres PSI in Slovenci

V soboto 21. in nedeljo 22. marca je bil v Trstu VI. deželni kongres Socialistične stranke Italije. Po daljšem obdobju notranjih polemik (tajnik Trombetta je pred časom odstopil) se je zdaj krepko uveljavilo novo vodstvo. Sestavljajo ga predstavniki struje »Area Craxie«, ki so na kongresu dosegli 49% glasov, in strankine leve. Ti dve skupini imata v novem, 42-članskem vodstvu, 35 predstavnikov. Med njimi sta tudi novi deželni tajnik, 35-letni deželni poslanec iz Vidna dr. Ferruccio Saro, in novi deželni predsednik, Tržačan Arnaldo Pittoni. Sklepni dokument pa so kljub vsemu podprle vse notranje skupine.

Med 133 delegati iz vse dežele je bilo 6 slovenskih delegatov, ki so tudi opozorili na slovensko problematiko. Za položaj Slovencev v socialistični stranki pa je nadvse značilno, da v soboto dopoldne, ko je bil na sporedu ves uvodni del, sploh niso bili omenjeni. Ni jih omenil pokrajinski tajnik Seghene v uvodnem pozdravu, tako

tudi ne Pittoni, ki je vodil zasedanje, spet ne dotedanji deželni tajnik Bulfone, ki je prebral tajniško poročilo, in tudi deželni odbornik Carbone ne.

V svojem prikazu političnega programa nove večine je le enkrat omenil etnične, družbene in verske »prisotnosti«. Pač pa sta o prisotnosti Slovencev, o sožitju in o nujnosti zaščitnega zakona spregovorila kot gosta zastopnik SZDL željko Jeglič in Unije Italianov iz Istre in Reke Leo Fusilli. Med pozdravi naj omenimo še tržaškega župana Staffierija in predsednika deželne vlade Biasuttija. Predstavniki strank — prisotna je bila tudi SSK — po želji organizatorjev niso nastopili.

Soglasno je bila sprejeta tudi resolucija o uzakonitvi globalne zaščite za Slovence v Italiji, ki jo je predložil slovenski tržaški delegat Igor Tuta. Značilna za to resolucijo je pripomba, naj bo ta zaščita »brez privilegijev in forsiranja«, kar dosti pove.

Ob Pesmi mladih v Kulturnem domu v Trstu

Nedelja 22. marca je bila na Tržaškem prva res pomladanska nedelja. Na poti v Trst se je že pred Miramarom začela kolona avtomobilov v obe smeri, kot bi bili kje na mejnem prehodu. Eni smo želeli v mesto, drugi pa iz mesta ven. Dva helikopterja sta nas preletavala; v morju sta zjemala vodo ter jo odnašala na Kras. Ne vem, ali zaradi vaje ali je na kraški gmajni res kje gorelo. Vendar je onstran Barkovelj bilo kolone konec in smo se prebili v hitrejši tek. Tako smo še do časa prišli v Kulturni dom v ul. Petronio, v to kulturno hišo, ki naj bi bila last vseh Slovencev na Tržaškem.

V atriju je bilo vse živo. Aškerc bi dejal: »Sejm bil je živ.« Toda živo je bilo od otrok, njih staršev in prijateljev, ki so napolnili veliko dvorano. Ne vem zakaj, toda nas Goričane so sprejeli kot izredne goste in Tone Kostnapfel nas je povedel v prvo vrsto, kjer so se sedeli g. škof Bellomi s škofovim vikarjem dr. L. Škerlom, prof. Ubald Vrabec, nekaj duhovnikov in še kak drug gost, ki ga nisem poznal.

Program se je začel dokaj točno ob 17. uri. Dobro spričevalo za organizatorja Zvezo cerkvenih pevskih zborov. Na oder prikoraka prva skupina: otroci zbora Slomšek iz Bazovice pod vodstvom Norine Dobrila. Livij Valenčič stopi k mikrofoni in začne s pozdravi in napovedovanjem, s službo, ki jo je dobro opravljal do konca sporeda. Ta ni bil kratek, saj je nastopilo 15 zborov in smo vztrajali v dvorani dve uri in pol, s kratkim odmorom med prvim in drugim delom. Pa ni bilo ne dolgočasno ne utrudljivo zaradi pestrosti nastopajočih skupin kakor tudi zaradi pisanega programa. Saj so zbori izbrali svoje pesmi od preprostih narodnih v raznih priredbah, do sodobnih slovenskih skladateljev ter še do klasičnih avtorjev kot so Frescobaldi, Beethoven, Palestrina. Slišati je bilo namreč tudi telefonijo. Tako slušna kot vizualna paleta je bila torej zelo raznolika.

Pa še nekaj sem opazil: voditelji zborov so bili skoro vsi mladi in prav mladi; isto sem opazil pri tistih, ki so nekatere zборе spremljali na klavir; tudi ti so bili mladi. Revija je bila v resnici pesem mladosti. Vendar sem nekaj pogrešal, in sicer večje zastopstvo moškega spola; med desetimi zborovodji so bili samo trije moški, med temi dva duhovnika, med pevci so bili dečki kot bele vrane. Cela revija je zato v veliki meri slonela na ženskah in deklicah. Vprašujem se, ali so dečki in fantje še samo za šport. Res je, da v teh letih dečki mutirajo, vendar bi jih kljub temu pri zborih lahko bilo kaj več.

Za zborom iz Bazovice so se zvrstili ostali zbori. Drug za drugim so prihajali na oder in se postavili v skupino brez izgube časa. Praksa je organizatorje marsikaj naučila, saj se revija prireja že dokaj let. Nekateri zbori so imeli enotne kroje, drugi so prišli na oder takšni kot so doma. Tudi to ni slabo.

Po končani reviji sem v atriju slišal tole opazko: »Ni važno, ali otroci dovršeno zapojejo, važno je, da nastopajo.« Zato tudi ne bom ocenjeval posameznih zborov, ker za to niti nisem poklican. Poudaril bi le, da so poleg nekaterih bolj šibko zasedenih zborov bili nekateri prav številni; najštevilnejši je bil mladinski zbor Glasbene matice, ki je štel 46 pevk, če se nisem uštel. Pa tudi Vesela pomlad z Opčin ter otroški zbor Naša luč iz Ricmanj in še kak drug zbor so imeli kar lepo število pevcev. Ob tako raznoliki zasedbi so se številnejši zbori bolj odrezali, saj se nekaterim pozna, da so skoro pol poklicni zbori.

Krona nastopa je bila gotovo zaključna skupna pesem »Mojo srčno kri škropite« na besedilo S. Gregorčiča ter v kompoziciji V. Vodopivca. To zadnjo pesem je spremljal tudi ansambel Zvezde, vodil pa je Fr. Pohajač. Pesem je tako zavnela, da je ogrela srca pevcev in vseh nas; cela dvorana se je pridružila v ritmičnem ploskanju, ko so pesem ponovili. Res, posrečen zaključek tega lepega večera.

Naj za zgodovino navedem še vse zборе in njih voditelje: otroški zbor Slomšek iz Bazovice (Norina Dobrila); otroški zbor Zvonček z Repentabra (Tone Bedenčič); otroški zbor iz Sv. Križa (S. Angelina Šterbenc); otroški zbor F. Venturini iz Domja (Suzana Žerjal); otroški zbor Glasbene matice (Stojan Kuret); otroški zbor Vigred iz Sempolaja (Rosanda Kralj); otroški zbor Vesela pomlad z Opčin (Fr. Pohajač); otroški zbor Naša luč iz Ricmanj (s. Karmen Koren); mladinski zbor Glasbene Matice (Stojan Kuret); mladinski zbor sred. šole Igo Gruden iz Nabrežine (Edith

Kocjan); otroški zbor Slovenski šopek iz Mačkolj (Ljuba Smotlak); otroški zbor Valentin Vodnik iz Doline (Suzana Žerjal); mladinski zbor Zvonček z Repentabra (Tone Bedenčič); mladinski zbor sred. šole Fr. Erjavce iz Rojana (Edith Kocjan); mladinski zbor Vesela pomlad z Opčin (Fr. Pohajač).

Kmalu po nastopu prvih zborov je Leonida Gruden povedala nekaj tehničnih misli, ki jih objavimo drugič skupaj s kako fotografijo, če jo dobimo. Tudi g. škof Bellomi je stopil na oder. V kratkih improviziranih stavkih je pohvalil organizatorja Zvezo cerkvenih pevskih zborov za to množično pevsko revijo mladine ter izrazil željo, da bi ti mladi bili v pomoč tudi pri liturgičnem petju v cerkvi. Naj bi se ta škofova beseda uresničila in bi mladina pela ne samo nam v veselje, ampak tudi Bogu v čast.

Goričan

Skandinavski škofje pri papežu

Papež Janez Pavel II. je sprejel šest škofov skandinavskih držav Danske, Islandije, Švedske in Finske. Združeni so v enotno skandinavsko škofovsko konferenco, razlog zanjo pa je razmeroma malo katoličanov v teh državah. Vseh je le nekaj nad 200.000 in to od 24 milijonov prebivalcev Skandinavije, ki so večinoma luteranci.

Janez Pavel II. je v govoru skandinavskim škofom posebej priporočil, naj si te male delne cerkve prizadevajo ne samo oznanjati resnico, ki jo je Cerkev dolžna posredovati ljudem, ampak tudi za to, da bodo verniki res uresničevali evangelijska načela v svojem življenju. Posebej naj si prizadevajo za zdrave npravne temelje, saj živijo v porabniško usmerjenem okolju.

Skandinavske države so ugledale »luč evangelija« konec prvega tisočletja, v 16. stoletju pa so se njihovi vladarji odločili za protestantizem, in sicer po že znanem načelu »Cuius regio, eius religio« (Čigar zemlja, tega vera). Med posebej znanimi spreobrnjenici v katoliško vero je velika norveška pisateljica Sigrit Undset, ki je za roman iz srednjeveškega življenja na Nerveškem Kristina, Lavransova hči dobila Nobelovo nagrado za književnost. Polovico visoke denarne vsote, ki je povezana s to nagrado, je poklonila katoliški Cerkvi.

Umor generala letalstva

Rdeči brigadisti so ubili v Rimu 62-letnega generala letalstva Licia Giorgerija, doma iz Trsta, ki je načeloval uradu za letalsko in vesoljsko oborožitev. Odgovornost za umor je prevzela Zveza bojujočih se komunistov. Izbra žrtve kaže, da so italijanske rdeče brigade pristopile k skupni strategiji evropskega terorizma ter se povezale s francosko Action directe in zahodnonemško Rote Armee Fraktion, ki zadnje čase izbirajo svoje žrtve med odgovornimi za oboroževanje.

Pogrebne svečanosti so bile v Rimu, pomrtne ostanke pa so pokopali v Trstu, kjer je pogrebno mašo opravil škof Bellomi.

UTRIP CERKVE

Pomemben dogodek za Norveško

Na Norveškem so posvetili v katoliške duhovnike tri domače diakone. To je pomemben dogodek za to maloštevilno Cerkev. Dva diakona je posvetil v stolnici sv. Olava v Oslu tamkajšnji škof Gerhard Schwenzner, tretji pa je prejel duhovniško posvečenje v Trondheimu. Škofija Oslo obsega južni del Norveške in v njej živi 16.000 katoličanov, prelatura Trondheim pa šteje le 500 katoličanov.

Smrt indijskega kardinala

V mestu Cochín v zvezni indijski državi Kerala je v 74. letu starosti umrl nadškof Joseph Parecatil. Pripadal je sirske malabarske Cerkvi in bil predsednik papeške komisije za prenovno cerkvenega zakonika za vzhodne Cerkve. Za kardinala ga je imenoval leta 1969 papež Pavel VI. Več let je bil podpredsednik indijske in predsednik malabarske škofovske konference. Leta 1984 je iz zdravstvenih razlogov stopil v pokoj.

Na koncilu je branil obstoj katoliških vzhodnih Cerkva in zagovarjal misel, da niso le okras vesoljne Cerkve, temveč njen sestavni del. V razpravi o odluku glede

Papež se je srečal z rimskimi župniki

V četrtek 5. marca se je sv. oče sestal z duhovniki rimske škofije in jim v daljšem govoru nakazal smernice za dušno-pastirsko delo. Uvodni govor je imel kardinal Poletti, ki v papeževem imenu vodi rimsko škofijo kot papežev vikar. Potem je sledila cela vrsta posegov raznih župnikov in drugih duhovnikov, ki so opisali, kakšen je položaj v njihovih župnijah, s katerimi problemi se srečujejo in tudi opisali, kako vršijo pastoralno delo. Vseh posegov je bilo 15 in sicer precej obširnih.

Župnik Vincenzo Josia, ki je prvi govoril, je shematično opisal položaj rimske škofije. Šteje 3.000.000 ljudi, ki so vključeni v 314 župnij. Poleg župnijskih cerkva je še 600 pomožnih bogočastnih prostorov. Kardinal Poletti ima 9 pomožnih škofov in 550 duhovnikov, ki delujejo po župnijah, 2.500 duhovnikov je zaposlenih po raznih uradih krajevnega ali splošnega značaja. Redovnikov je 5.000, redovnic pa 20.000. Laiki sodelujejo v 300 različnih združenjih in ustanovah.

odnosa katoliške Cerkve do nekrščanskih verstev je naglasil: »V sedanjih razmerah v svetu, spričo nevarnosti materializma in ateizma, je bolje, da ljudje ostanejo zvesti lastni religiji, kot pa da se popolnoma izgubijo.«

Na škofovski sinodi leta 1971 pa je močno zagovarjal neporočenost duhovnikov tudi v malabarski vzhodni katoliški Cerkvi. Poudarjal je, da je dejavnost te Cerkve pripisovati prav tej odliki katoliških duhovnikov. Za potrditve je navedel besede Mahatme Gandhija, da »celibat ohranja katoliško Cerkev mladostno«.

Ekumenski leksikon

Slovinci nimamo bogatega izročila ne na področju izdajanja slovarjev (razen pravopisov), še manj pa pri izdajah leksikonov, to je tistih knjižnih del, ki dajejo človeku v današnjem hitrem tempu življenja krajši pregled vednosti ali znanja v določeni stroki.

Na teološkem področju nam sicer polnijo vrzeli Truhlarjev »Leksikon duhovnosti« (1974), Janžekovičev »Filozofski leksikon« (1981), »Biblični leksikon« (1984) in sedaj še »Ekumenski leksikon«, ki ga je napisal dr. Stanko Janežič, profesor za osnovno in ekumensko bogoslovje na Teološki fakulteti v Mariboru. Leksikon je izšel pri Mohorjevi družbi v Celju leta 1986 v zbirki Teološki priročniki, 9 in ima 276 strani.

V uvodni besedi je sestavljalec zapisal: »V 20. stoletju se je med kristjani in krščanskimi Cerkvami močno razširilo ekumensko gibanje za popolnejšo edinost, v katoliški Cerkvi posebno po 2. vatikanskem koncilu (1962-1965). Tudi na Slovenskem je ekumenska misel in dejavnost navzoča, tako v katoliški Cerkvi kot tudi v drugih krščanskih skupnostih (predvsem med pravoslavni kristjani, evangeličani in binkoštniki). Ekumenski leksikon želi utrditi ekumensko zavest med slovenskimi kristjani in poživiti prizadevanje za edinost. Obdelana gesla zajemajo zgodovino razdorov in zedinitevni naporov v vesoljni Cerkvi, prikazujejo značilnosti posameznih krščanskih skupnosti, posebno razlike v nauku, osvetljujejo sedanje odnose med kristjani in skušajo usmerjati poglede v prihodnost.«

Potem našteva kratice, ki se v zadnjem času uporabljajo za navajanje posameznih knjig Sv. pisma Stare in Nove zaveze, dokumentov II. vatikanskega cerkvenega zbora (npr. SZ - Stara zaveza, NZ - Nova zaveza, 2 Vat. - 2. vatikanski koncil, Sod - Knjiga sodnikov itd.) in drugih.

Vseh obdelanih gesel — ta so razvrščena po abecednem redu — je 240. Na kratko so predstavljene tudi nekatere zgodovinske osebnosti oziroma sodobni ekumenski delavci, vendar le že pokojni.

Bogata in raznolika pa je navedena literatura, ki bo prav gotovo prišla prav vsakomur, ki bi hotel poglobiti ali razčistiti kak pojem. Značilnost leksikona je tudi v tem, da ima pred splošnim kazalom vsebinski seznam — med seboj povezanih — sestavkov, pravzaprav gesel, česar pri sodobnih priročnikih te vrste ni vedno najti.

Iz leksikona diha, kot pravi avtor, »zdrav ekumenizem in naj bi bil dobrodošel vodnik ne le med katoličani, temveč v vseh krščanskih skupnostih na Slovenskem«.

R. Petaros

OKNO V DANAŠNJI SVET

■ V Rimu so bile 16. marca številne svečanosti ob obletnici ugrabitve Alda Mora in umora njegovega spremstva. Na kraj ugrabitve je šel tudi predsednik republike Cossiga, ki se je za nekaj minut molče ustavil ob spominski plošči v ul. Fani. Zvedelo se je tudi, da so rdeči brigadisti pred poldrugim mesecem nameravali ugrabiti glavnega tajnika liberalne stranke Renata Altissima, ki ima 47 let in je oče treh deklet. Altissimo je bil svoj čas podpredsednik Confindustrie in je vodja mehaničnega podjetja, ki je vključeno v Fiat. Po tudi umorjeni general Licio Giorgieri bi moral biti ugrabljen, pa da sta pred dvema mesecema to preprečila dva karabinerja.

■ Pretekli teden je bil na obisku v Rimu kitajski zunanji minister Wu Xue-quan. Največ pogovorov je naravno imel s svojim kolegom Andreottijem. Slednji je pospremil kitajskega gosta tudi k državnemu predsedniku Cossigi. Šef kitajske diplomacije je svoje sobesednike zagotovil, da bo Kitajska nadaljevala s svojo politiko reform in odpiranja, ki jo je pričela leta 1978. Poročal je tudi o svojem obisku Čehoslovaške, Poljske in Bolgarije. Odnose s Sovjetsko zvezo (obstajajo še naprej problemi s 7.700 km dolgo mejo) je označil za boljše kot pred leti. Dobre rezultate pa je dal nedavni obisk severnoameriškega državnega tajnika Shultz-a v Pekingju.

■ V Ljubljani naj bi se bil pričel 25. maja mednarodni kongres homoseksualcev, ki naj bi bil v Cankarjevem domu. Toda zdravstvene oblasti so kongres zaradi nevarnosti širjenja aidsa resno odsvetovali, saj jugoslovansko zdravstvo še ni na epidemijo prav pripravljeno. Lani je v Sloveniji zbolelo 12 oseb, dve sta že umrli.

■ Na Čehoslovaškem je prišlo do hude prometne nesreče. Avtobus jugoslovanske registracije je strmoglavil v zasnežene ceste v poledenelo rečno strugo. Pri tem je izgubilo življenje 9 potnikov, 29 pa je bilo ranjenih. Avtobus je pripadal podjetju Mitrotrans iz Sremske Mitrovice. V organizaciji novosadske turistične agencije so bili potniki namenjeni v Katovice na Poljskem.

■ Na Filipinih se spet vrstijo teroristični napadi na vojaške oddelke. V pokrajini Quezón sta dve vojaški vozila na cesti zašli na protitankovske mine, pri čemer je bilo ob življenju 19 vojakov. Tri dni nato je v provinci Misamis na otoku Mindanao padla v zasledo skupina vojakov. Bilo je 18 mrtvih. V kraju Baguio pa je eksplodirala bomba na dvorišču vojaške akademije, ki bi jo morala ob svečanosti zaključnih izpitov gojencev oficirske šole obiskati tudi predsednica Aquinova. V filipinski prestolnici Manili pa je padel pod streli dveh neznancev korporal Florendo

Saha Gan. - Do atentata pa je prišlo tudi v Džibutiju v vzhodni Afriki. V baru Estoril je eksplodirala bomba, ki je ubila 11 oseb, ranila pa 50. Med mrtvimi je pet Francozov in trije Nemci iz ZR Nemčije, med ranjenimi pa je tudi en Italijan.

Samo v Franciji lani 200.000 splavov

Lyonski nadškof kardinal Albert Decourtray je ostro obsodil oborožitveno tekmo in brezvestnost ljudi, ki se v tolikšnem številu odločajo za umor zarodka v materinem telesu. Oba koraka sta zanj nesprejemljivo dejanje, kljub hudim posledicam, ki jih ljudje prezremo, da se oboroževalna tekma nenehno nadaljuje, splavov pa je bilo samo lani v Franciji najmanj 200.000.

Kardinal je ogorčen, ker zakonodaja ne samo dopušča splav, ampak socialno zavarovanje celo plača stroške za umor človeškega življenja pod materinim srcem. Oboje ustvarja pri ljudeh vtis, ki ga še samo stopnjujejo, da je nosečnost in njena prekinitve podobna bolezenskemu stanju, z zarodkom pa je kakor s tumorjem — treba ga je odstraniti.

Kamenčki

Propaganda mora biti

Leta 1984 je »Nedeljski dnevnik« objavil članek Spomeniki lakote na bogati zemlji. V članku je govor o lakoti, ki je prizadela v tistih letih Etiopijo. Med drugim prinaša kritične misli študenta ekonomije Abebe Telahuama. Student takole modruje: »Poglejte, za letošnjo proslavo desetletnice revolucije je naša vlada odštela nič manj kot 250 milijonov dolarjev. Če bi ta denar namenili za hrano, bi pet milijonov ljudi dobilo natanko po 420 kg kruha. Lahko bi se hranili z njim več kot leto dni. Tako pa od tega denarja ni nič.«

S Triglava je srečno štartala Stafeta mladosti. Do 25. maja bo romala po republikah Jugoslavije; na koncu bo velika parada na stadionu JLA v Beogradu. Poleg tega bodo letos v Zagrebu organizirali tudi svetovno univerziado.

Obojno slavlje bo stalo denarja. Svoj čas se je mladina v Sloveniji uprla eni in drugi manifestaciji, češ da bi denar v sedanjih gospodarskih stiski bolj pametno obrnili v kako gospodarsko naložbo. Toda partija jih je prevpila, kajti ona hoče imeti propagando, naj stane, kar stane. Kakor v Etiopiji, tudi če ljudstvo umira od lakote.

Rimski cesarji so dajali ljudstvu »panem et circenses«, kruh in igre, sodobne partije pa dajejo ljudstvu še samo propagando. (r+r)

Kako in zakaj smo odgovorni

Na kakšen način smo odgovorni? Najprej je odgovoren vsak zase, za svoje svobodne odločitve in dejanja. Vendar nihče ni odgovoren samo zase, nihče ni neodvisen in ločen od drugih. V odgovornosti smo med seboj povezani na veliko načinov. Osebnostna odgovornost v Cerkvi in v družbi ima vedno obliko soodgovornosti. To pomeni odgovornost skupaj z drugimi in razdeljeno na vse, tako da nosi vsak svoj del. Skupna soodgovornost pa nikakor ne pomeni beg v neko kolektivno odgovornost, kjer nihče ni pripravljen prevzeti osebne odgovornosti. Kjer ni jasne zavesti osebne odgovornosti, svobode in odločne pripravljenosti vzeti nase svoj delež in resno zastaviti svoje moči in sam sebe, tudi o soodgovornosti ni mogoče govoriti.

Za katere reči smo sami in skupaj z drugimi odgovorni v svojem osebnem življenju, v Cerkvi in v družbi? Za vse vrednote, ki so nam zaupane in izročene, da jih varujemo in zanje skrbimo, jih razvijamo in ohranimo poznejšim rodovom.

Verni v Cerkvi imamo odgovornost za uresničevanje božjega kraljestva, za udržitve vere, upanja in ljubezni, za resnično krščansko življenje. Skupaj in solidarno z vsemi drugimi v družbi smo soodgovorni za tiste človeške in etične vrednote, brez katerih sploh ni človeka vrednega življenja in mirnega sožitja.

Vsi pa smo odgovorni za življenje od spočetja do konca, za socialno pravičnost, za svobodo in enakopravnost, za mir in medsebojno spoštovanje, za razumevanje in pomoč. Danes se še posebej zavedamo, kako smo vsi in vsak osebno odgovorni za našo slovensko kulturo in jezik, za narodno samobitnost in zvestobo svojemu izročilu, a tudi za spoštovanje vsakega drugega naroda, kulture in jezika.

Radi bi vas spodbudili, da bi se še bolj živo zavedali svoje odgovornosti, jo še z večjo pripravljenostjo vzeli nase in vplivali tudi na javno mnenje. Vendar se zavedamo, da bodo še naprej ostale tožbe o neodgovornosti. Še vedno je veliko takih, ki bodo iz lahkomišelnosti, sebičnosti ali osebne udobnosti bežali pred odgovornostjo v osebni, zakonski, družinski, poklicni in javni življenju. Nekateri se bodo izgovarjali, da sami nič ne zmorejo, da je njihov delež odgovornosti nepomemben in njihov prizadevanje brez uspeha. Izgovarjali se bodo na druge, na slab zgled v malem in velikem, in v tem iskali opravičilo za svoje izmikanje pred odgovornostjo.

Čeprav imajo izgovori svojo težo, nam kot vernim kristjanom, pa tudi kot zrelim in resnim ljudem ne preostane drugo, kakor da se znova zavemo pomena, potrebe in nujnosti osebne odgovornosti. Ni druge poti, kot da jo sprejmemo in nosimo solidarno skupaj z drugimi.

Pri tem nam dajeta posebno moč vera in zavest, da je prvi, ki nosi z nami odgovornost za življenje in svet, za sedanjost in prihodnost Bog, naš stvarnik in gospodar časov in zgodovine. Ne vemo sicer, kakaj Bog pogosto molči in čaka, ostaja skrit in ne posega vmes pri tako neodgovornem početju ljudi, kot ga doživljamo. Zaupanje v Boga, našega nebeskega Očeta, ki ve, česa potrebujemo (Mt 6,32), je na to vprašanje edini pravilni odgovor.

(Iz letošnjega postnega pisma slovenskih škofov)

Slovenska skupnost ostaja dosledna svojim načelom

Kot znano, je občinski svet v Sovodnjah na seji 24. febr. z glasovi večine Liste občinske enotnosti - Lista civica, ki je dejansko povezava socialistov in komunistov, preklical odklonilno pismo z dne 30. oktobra, poslano Konzorciju industrijske cone in proti volji ogromne večine prebivalstva privolil v spremenitev občinskega regulacijskega načrta in prid tekstilne tovarne Manifattura Goriziana. Krajevna sekcija SSK je svoje stališče povedala tako na seji 4. novembra kot v lepakih in še večkrat kasneje, pri čemer je uživala popolno podporo pokrajinskega tajništva.

Zadržanje SSK v občinskem svetu, pa njene sekcije in pokrajinskega vodstva je močno vznevoljilo sovođenjske občinske upravitelje. Sprožili so gonjo po časopisih, zlasti ki je pokrajinsko tajništvo SSK dajo objaviti (kot je bila njegova dolžnost) več tiskovnih poročil, ki so zadevala razlašanje zemlje, onesnaženje okolja in upeljevalnik na severnem robu Sovodenj. Zlasti pa je sovođenjske občinske upravitelje razdražilo tiskovno poročilo omenjenega tajništva, ki ga je naš list objavil 26. febr., v katerem so bili izrečeni očitki na račun občinske uprave, ki da ni bila dovolj trdna, da bi se uprla odtujevanju slovenske zemlje.

To je sovođenjske občinske upravitelje nagnilo, da so tiskovno poročilo SSK prevedli v italijanščino in skupno z resolucijo 28. febr. poslali vsem pokrajinskim tajništvom strank, sindikalnim zvezam, predsedniku pokrajine, goriškemu županu, Zvezam velikih, malih in srednjih industrijev ter Trgovinski zbornici.

V resoluciji se zlasti opozarja, da SSK, čeprav je kot politična sila prisotna v raznih koalicijah od goriške občine prek pokrajine do dežele, ni pokazala razumevanja za družbeni razvoj, kar najbolj priča njeno nasprotovanje širjenju tekstilne tovarne. SSK da se je s tem pokazala dvoлично in se izognila lastni odgovornosti za

socialni in gospodarski napredek. Zato se zahteva nekakšno preverjanje vseh političnih sil in drugih ustanov. Vsakdo naj prevzame nase odgovornost, ki mu pripada, datum preverjanja pa naj bi določila goriška pokrajinska uprava.

Iz povedanega sledi, da je na zatožni klopi SSK, za katero ne bi smelo biti »dveh meril«. Obtožil jo je tudi podžupan Klemše na seji 24. febr. (kar je objavil tudi tržaški Piccolo), da je treba namreč »opustiti neki nacionalistični način izražanja ter v mešanem narodnostnem okolju sprejeti tudi določene odpovedi«.

SSK je v nasprotju z Občinsko enotnostjo, ki je skupek zmešnjave, brez repa in glave, stranka v polnem pomenu besede, ki sloni na načelih narodne samobitnosti, saj stoji v njenih pravilih med drugim zapisano: »Glavni namen (SSK) je skrb za obstoj in vsestranski razvoj slovenstva oz. slovenske narodnostne skupnosti v deželi Furlaniji-Juljski krajini.« V 2. členu in 4. odstavku pa je zapisano, da si prizadeva za zaščito narodnostne sestave krajev pred raznarodovanjem, asimilacijo in razlašanjem imovine. Zato tudi v sovođenjski zadevi ni mogla ravnati drugače kot da se je držala svojih temeljnih načel. S tem pa ni prav nič ogrožila sožitja med obema tu živčima narodoma.

Sovođenjska občinska uprava, sestavljena iz levičarskih strank, pa je s tem, da je poslala svojo dokumentacijo na razne italijanske stranke in ustanove z zahtevo po preverjanju pokazala vse nerazumevanje za delovanje edine slovenske politične stranke v Italiji, grobo kršila solidarnost, ki naj bi povezovala vse Slovence ter sprožila nepotreben napad na formacijo, ki je zvesta svojemu političnemu programu, tudi kar zadeva razlašanje in krčenje slovenskega prostora. Zato bi bilo pravilno, da tudi SSK postavi zahtevo po preverjanju s slovenskimi levičarskimi partnerji, s katerimi ima stike.

R. D.

Slovo od g. Rijavca na goriškem pokopališču

Zadnje besede v slovo je v imenu mladine in skupnosti Plešivo izpregovorila Nadja Prinčič. Med drugim se je zahvalila za ves trud, ki ga je vložil ob poučevanju verouka na šoli v Plčivem. S svojo preprosto in veselo besedo je vse otroke navezal nase. Naučil jih je celo špansko pesmico, ki jo je prinesel v naše kraje iz Južne Amerike, kjer je deloval kot misijonar.

Veliko zaslug si je pridobil tudi ob prizadevanju za ohranitev vere in slovenskega jezika v subidski cerkvi na skrajnem robu slovenskega življa. Tako je Slovenec iz Krmina in Plešivega uspelo, da so si priborili stalno nedeljsko mašo pri Sv. Subidi. Z ljubeznijo in čutom odgovornosti je g. Rijavec vsa leta skrbel zanj. Tudi na večerji, ki je bila pred kratkim v gostilni pri Sirku, je izrazil željo, naj Slovenci to sveto mašo na vsak način ohranijo, kajti le tako bodo ostali trdni in združeni.

Sam pa je rad hodil blagoslovlat hiše v velikonočnem času, čeprav je bilo to zanj že precej utrudljivo. Trudil se je, da bi se obdržale lepe stare slovenske navade. Njegova nesebičnost in plemeniti vzgled naj bosta vzpodbuda za nadaljnjo rast občestva pri Sv. Subidi!

Pok. misijonar Mirko Rijavec z malčki s Plešivega in njihovim katehetom Danijelom Pintarjem na občni nedeljo 1981 na Subidi pri Krminu

Seminar o Lojzetu Bratužu

Dne 4. aprila ob 9.30 bo v dvorani pokrajinskega sveta v Gorici seminar na temo »Lojze Bratuž in njegov čas«, katerega pobudnik je goriška pokrajinska uprava in ki se uvršča v niz proslav ob 50-letnici mučeniške smrti velikega sina Gorice. Po uvodnih besedah goriškega pokrajinskega predsednika Cumpete in odbornika za šolstvo dr. M. Spacapano bodo sledila predavanja prof. Tavana, dr. Marušiča in dr. Hareja o zgodovinskem obdobju med obema vojnoma in o liku Lojzeta Bratuža kot človeka in kot glasbenika na področju cerkvene in verske kulture.

S tem seminarjem skuša pokrajinska uprava počastiti spomin in obenem osvetliti marsikatero še neznano točko iz življenja Lojzeta Bratuža, ki je svoje ideale za narod črpal predvsem iz svojega globokega verskega prepričanja, ki je odločilno vplivalo na vsako njegovo življenjsko odločitev. V tem duhu je tudi spil čisto fašističnih zločincev in postal obenem simbol borbe za osvoboditev pred tirani slovenskega in drugih narodov.

Teološka predavanja v Katoliškem domu

V tem mesecu so bila programirana tri predavanja na razne teološke teme. Prvo je bilo v četrtek 12. marca. Predavati bi moral dr. Janez Gril iz Ljubljane o temi »Vzgoja za mir v nemirnih časih«. Predavatelj je sicer prišel do Mirna, toda tam je zbolel in se je moral zateči v bolnišnico. Predavanje bi moralo odpasti. Vendar se je našla rešitev: predavatelj je k sreči pustil predavanje v avtomobilu in dr. Oskar Simčič ga je prebral namesto njega.

Naslednje predavanje je bilo v četrtek 19. marca. Dr. Oskar Simčič si je izbral zelo aktualno temo in sicer »Nova moralna vprašanja na ravni bioetike«. Gre za to, kako moralno vrednotiti poskuse, ki jih delajo zdravniki v zvezi z umetnim oplodjevanjem človeških zarodkov. Gre za vprašanje, ki ga je Kongregacija za verski nauk obdelala v instrukciji o spoštovanju

človeškega življenja. Dr. Simčič je svoje predavanje razširil na področje moralne odgovornosti pri ravnanju s človeškim življenjem.

Škoda bi bilo, če bi podali le izveček njegovega predavanja. Skušali bomo, vsaj njegove glavne misli, objaviti v več člankih.

Iz goriškega občinskega sveta

Goriški občinski svet se je na zadnji seji, ki je bila v torek 17. marca, spomnil pok. prof. Mirka Rijavca. O liku in o delovanju pokojnika na verskem, šolskem in kulturnem področju je govoril svetovalc SSK Damjan Paulin. Na isti seji je občinski svet izvolil novo sedemčlansko komisijo za toponomastiko, v katero je na predlog SSK prišel tudi prof. Albin Sirk.

Začela se je revija Primorska poje

V soboto 21. marca se je v Skofijah začela revija pevskih zborov Primorska poje. Na njej sodeluje tudi večje število goriških zborov. V soboto je v Skofijah nastopil moški zbor »Skala« iz Gabrij, v nedeljo 22. marca pa je mešani zbor Štandrež pel na Humu v Brdih.

V petek 27. marca bosta v Gorici nastopila mešani zbor Rupa-Peč in O. Župančič iz Štandreža, v soboto 28. pa na pomorski postaji v Trstu mešani zbor L. Bratuž iz Gorice. Isti dan bo v Šempasu prepeval moški zbor M. Filej iz Gorice. Doberdobski zbor Jezero sodeluje v Dolnji Trebuši v nedeljo 29. marca, v Trzinu pa bosta nastopila v soboto 4. aprila Sovodenjska dekleta in mešani zbor F.B. Sedej iz Števerjana. Prvo nedeljo v aprilu bo v Cerknem pel moški zbor Paglavci iz Podgore, pri Korošcih pa mešani zbor Hrast iz Doberdoba. Števerjanski oktet bo sodeloval na reviji v petek 10. aprila v Piranu in moški zbor Štmaver v Podbrdu v nedeljo 12. aprila.

Srečanje z alpinistom Petrom Podgornikom

Gora pomeni današnjemu človeku iskanje. Človek se na gori znajde, se z njo bori, da bi jo dosegel. Obenem je gora tudi stičišče duhov, narodov, jezikov. Kadarkoli je človek iskal bistva samega sebe, je najraje zašel v gore. Tako tudi Petru Podgorniku gora pomeni boj-iskanje in ne le zgolj atletski rezultat. Peter že deset let pleza, v tem času je opravil preko 450 vzponov, od tega 85 prvenstvenih.

V zadnjih petih letih je sodeloval na osmih izvenevropskih odpravah. Odprl je novo smer na južni steni Lhotseja (Himalaja); v alpskem stilu je odprl novo smer južne stene Aconcague (Andi); opravil je z izvidniško odpravo severno steno Kančenženge; sodeloval z mednarodno odpravo na Groenlandijo; preplezal novo smer vzhodne stene Cerro Torre (Patagonija), in še mnogo drugih.

V petek 3. aprila mu bo SMREKK posvetil večer ob 20. uri v veliki dvorani Kult. doma. Alpinist nam bo pokazal dva filma, ki ju je snemal ob vzponu na severno steno Kančenženge-Yalung Kang, ter na steni El Capitan, v parku Yosemite v Sev. Ameriki. Po filmu bo prost razgovor z alpinistom. Vstopnine ni.

Angleščina za odrasle

V Katoliškem domu se je v sredo 18. marca zbralo nad 300 udeležencev tečajev 150 ur iz cele dežele Furlanije-Juljske krajine, članov univerze za odrasle in drugega letnika za diplomirane bolničarje iz Gorice, da bi sledili tečaju angleščine v obliki teatra, ki so ga uprizorili mladinci profesorji angleškega jezika iz Vel. Britanije na pobudo goriškega odbornika za šolstvo dr. M. Spacapan in prof. Baucua iz srednje šole Locchi, ki poučuje na tečajih 150 ur v Gorici. Igralci so v obliki vprašanj, igrice in smešnic v lahko umljivi angleščini in z navdušenim sodelovanjem občinstva posredovali enourni program, med katerim so se gledalci, tudi taki, ki jezika niso kdovekak poznali, pogovarjali z nastopajočimi, saj so si slednji pomagali z mimiko, ki je vselej pokrila vrzeli nerazumljivih besed.

Tudi s to iniciativo je Gorica dokazala, da je v deželnem merilu najbolj zavzeta za pouk odraslih in okviru tečajev 150 ur in drugih oblikah izvenšolskega izobraževanja, prostori Katoliškega doma pa so se vsem navzočim zdeli izredno primerni za podobne prireditve, saj dvorana povsem ustreza iz gledališkega in akustičnega vidika.

S TRŽAŠKEGA

Postni govori pri Sv. Jakobu v Trstu

4. postna nedelja, 29. marca ob 16.30 (ob 16. uri križev pot) - g. Franc Prelec, portoroški župnik: »Da bo svet veroval«.

Cvetna nedelja, 12. aprila ob 16.30 (ob 16. uri križev pot) - g. Franc Prelec, portoroški župnik: »Mnogi eno telo«.

Veliki petek, 17. aprila ob 17. uri - dr. Bojan Ravbar, koprski župnik: »Na svojem telesu dopolnjujem«.

Ricmanje

Prijetna kulturna prireditev. Ob praznovanju domačega zavetnika sv. Jožefa je bila v nedeljo 15. marca gost župnijske skupnosti v Ricmanjih dramska skupina iz Štandreža, ki že vrsto let prihaja med nas z dovršenimi in prijetnimi igrami ter je tokrat nastopila z Nušičevo komedijo »Narodni poslanec«.

Dvorana v Baragovem domu je bila za to gostovanje polno zasedena, saj Ricmanjci dobro poznajo in cenijo to igralsko skupino, ki vedno enkratno zaživi na odru; zato nikoli ne zamudijo teh prijetnih nastopov, saj ne tvegajo, da bi odšli razočarani. Igralci iz Štandreža imajo namreč srečno roko pri izbiri dramskih del, spretni režiserje in požrtvovalno skupino, ki se ne brani žrtve. Pohvaliti moramo še jezik, kostume in primerno sceno.

Naj nam drugi, prav tako dobri soigralci, ne zamerijo, če še posebej poudarimo topli, iskriki in dinamični nastop Majde Paulin, ki je bila v vlogi enkratna.

Pred začetkom veselice so otroci pevske skupine »Naša luč« pozdravili goste s prijetnim petjem, ki ga je vodila s. Karmen Koren, in se zahvalili za lanske lep sprejem na Goriškem. - Evelina Pahor

Voščilo

Cerkveni pevski zbor Sv. Jernej z Opčin iskreno čestita svoji članici

ADI SKABAR

ki je v tem tednu doživela lep življenjski jubilej.

Iz Slovenije

Obmejno srečanje v Kobaridu

Obmejni duhovniki na Tolminkem in v beneško-furlanskem delu videmske škofije se že od 18. julija 1981 sestajajo na študijskih srečanjih. Letos so se 9. marca zbrali v Kobaridu in to že osemnajstič. Poleg dveh škofov je bilo navzočih 25 duhovnikov.

Koprski škof Jenko se jim je zahvalil za prizadevanja, da bi v narodu ohranili vero. V skupnem delu vidi eno najboljših oblik sodelovanja med duhovniki obeh škofij.

Nadškof Battisti je ugotovil v prijateljskem sodelovanju znamenje časa ter velik božji dar še posebej zato, ker je na tem ozemlju prelomnica dveh svetov, kjer je še vedno veliko strahu zaradi prestanih ali storjenih krivic. Opozoril je tudi na obup v ljudeh, na nihilizem, ki uničuje vrednote, na katerih je doslej slonelo trdno človeško in krščansko življenje. S svoje strani je že večkrat javno izrazil in poudaril svoje stališče; obljubil je tudi, da bo stal vedno na strani zatiranih. Prepričan je, da sta sredstva za prenehanje Slovincem nasprotnih dejanj zavzeta obveščanje javnosti in tudi posrečena oblika sodelovanja duhovnikov z obeh strani meje.

Zaslужni borec za pravice beneških Slovincem župnik dr. Emil Cencig iz Tarbija je ta širši problem naobrazil na dramatične razmere v Benečiji, ki naravnost kričijo na vest vseh odgovornih, da vendarle začno ukrepati, ne le govoriti, ko se pojavljajo vedno novi sramotilni in Slovincem sovražni napisi ob cestah, na Kamenici in drugod in se nasprotuje ekonomskemu sodelovanju med obema državama. Naj bi vendarle nehali delati taka nečloveška dejanja krščanski ljudje, ki se skrivajo za vladajočo katoliško stranko, saj s tem sramotijo sebe, vero nasploh in Cerkev, povrhu pa še italijansko državo.

Na koncu je bilo sklenjeno, da se bo srečevanje med duhovniki razširilo tudi na venike. Bogoslužja bodo od časa do časa na obeh straneh meje. Določena sta bila že dva datuma: prvo srečanje bo v Reziji, v Njivici, 1. maja 1987 ob 11. uri, drugo pa v Nemah (Nimis) 14. junija ob 18. uri (v stari cerkvi sv. Gervazija).

F. R.

Dva plodna leposlovna ustvarjalca

V zadnjem času sta se Milena Merlak in Lev Detela, ki ustvarjata dvojezično, slovensko in nemško, pojavila poleg v »Logu« še v drugih literarnih revijah. V 60. št. avstrijske revije »Podium« (1986) sta oba objavila več pesmi, Lev Detela pa tudi prozo. Zanimivi so tudi Detelovi esejistični prispevki o kulturi na mejnih področjih.

Tako je v celovški kulturni reviji »Die Brücke« (Most) v poletni — drugi — številki za leto 1986 spet objavil svoje »Furlansko kulturno pismo« o kulturi Slovincem, Italijanov in Furlanov na območju med Trstom, Gorico, Vidmom in Trbižem. To Detelovo kulturno pismo je že trinajsto po vrsti.

Detela se je pojavil med drugim tudi v veliki avstrijski kulturni reviji »Pannonia«, kjer je v drugi — poletni — številki za leto 1986 poročal o simpoziju narodnih manjšin na slikovitem gradiščanskem gradu Schlaining. O kulturnih srečanjih v koroških Brezjah in v nižnjavstrijskem mestu Weitra, ki sta se jih udeležila tudi Milena Merlak in Lev Detela, je Detela med drugim pisal v številnih časopisih, med drugim v dunajski »Die Furche«, v luksemburškem dnevniku »Luxemburger Wort«, v celovški »Kleine Zeitung« ter v najstarejšem še izhajajočem dnevniku na svetu, leta 1703 ustanovljenem dunajskem časniku »Wiener Zeitung«.

Precej pozornosti je povzročil zapis istega avtorja o dragoceni študiji o slovenski cerkveni umetnosti izpod peresa Marijana Zadnikarja in s fotografijami Jožeta Anderliča, ki jo je v nemščini izdala dunajska založba Herold Verlag. Izšel je januarja 1986 v dunajskem tedniku »Die Furche«. Na veliko je Detela v nemščini poročal tudi o štiristoletnici smrti začetnika pisanja v slovenščini Primoža Trubarja. Zadevna članka sta izšla v dunajskem dnevniku »Die Presse« in v dunajskem tedniku »Die Furche«. O delih slovenskih pesnikov in pisateljev je Lev Detela spregovoril v nemščini leta 1986 v recenzijskih oddajah »Ex libris« posebej tudi v prvem programu avstrijskega radia.

Novembra 1986 je Lev Detela po odstopu pisatelja prof. Györgyja Sebestyena prevzel predsedstvo osredne avstrijske zveze izdajateljev revij, Drštva Literarne revije in Avtorske založbe (VLA) s sedežem na Dunaju. V tem društvu je članjenih več pglavilnih avstrijskih revij, na primer graška »Manuskripte«, dunajske »Freibord« »Log« in »Protokolle«, gradiščanska revija »Wortmühle«, štajerska »Sterz«,

nižnjavstrijski »Podium« in »Morgens«, pozevalna revija »Pannonia«, a tudi slovenski koroški reviji »Celovski zvon« in »Mladje«. V letu 1987 bo društvo organiziralo več prireditev, med drugim marca veliko razstavo in predstavitev avstrijskih revij (tudi »Mladja«, »Celovskega zvona« in »Loga«) v kulturno pomembnem častiljivem poslopu dunajske secesije.

■ Socialistična grška vlada je predložila parlamentu zakon, ki jemlje grški pravoslavni Cerkev njeno premoženje, zlasti zemljo na kmetih in stavbe po mestih. Zemljo naj bi se porazdelilo med kmete, stavbe pa izročilo mestnim upravam. Samostanom se bo pustilo toliko površine, kolikor jo lahko sami obdelajo. Tisti pa, ki so brez nje, jo bodo celo dobili. Seveda so voditelji Cerkve odločno zavrnili novi zakon in grozijo s cerkvenimi kaznimi. Toda vodja socialistov Papandreu ne misli popustiti. Obljubil je ljudem, da bodo prišli do zemlje in obljubo je odločno izpolnil.

Kako je z našimi skupnimi romanji?

Za prvo skupno romanje Trst-Opatija-Portorož je veliko zanimanje. To gotovo zato, ker so kraji, ki smo jih izbrali, zelo lepi. Najprej Trst s cerkvijo in gradom, ki vladata nad Kvarnerskim zalivom. Potem svetovno znana Opatija s svojimi hoteli, ki se zrcalijo v morju, pa Portorož z domačo novo cerkvijo. Zanimiv je tudi predor skozi goro Učko. Nekatere moti samo fotokopija osebne izkaznice, ki jo je treba narediti za skupni potni list. Pa je to le neznatna sitnost.

Za drugo romanje v Loreto-Pompej-Assisi pa se je proti pričakovanju prijavilo skoraj 130 oseb. Zato ne bomo imeli samo dveh avtobusov, ampak tri. V tretjem je še skoraj 20 mest prostih. Koliko časa bodo še prosta, se ne ve. Zato pa naj pobihito z vpisom tisti, ki se še nameravajo udeležiti tega romanja, ker četrtega avtobusa gotovo ne bo.

Nabirka za katoliški tisk na Goriškem

K že objavljenim darovom dodajemo še naslednje:

Mavhlinje	450.000
Nabrežina	600.000
Sovodnje	280.000

Šport

Okrogla miza o športni medicini

V soboto 26. marca ob 16.30 bo v dvorani polkrajinskega sveta v Gorici okrogla miza na temo »Športno udejstvovanje v različnih starostnih dobah«. Srečanje pomeni zaključek ciklusa predavanj o športni medicini, ki jih je organiziral pokrajinski odbornik dr. M. Spacapan in ki so bila v mesecu marcu v Gorici in v Trzinu ter so žela živo odobravanja udeležencev.

Sobotno okroglo mizo bo vodil rektor tržaške univerze prof. Paolo Fusaroli, sodelovali pa bodo še anatomist prof. Ercolelli, internist prof. Guarneri, športna zdravnik dr. Nuciari in dr. Gombacci, ortoped prof. Marotti in pediater prof. Sergio Nordio.

Težko je zbrati skupaj toliko važnih osebnosti, a vendar so se vsi odzvali vabilu goriške pokrajine in bodo v soboto skupaj s poslušalci skušali razčleniti vse mogoče aspekte športnega udejstvovanja, od začetkov v otroški dobi pa do gibalne aktivnosti v kasnejših letih, ko postane šport celo nujna in način za čim boljše in krepkejše življenje.

SMUČANJE

Smučarji tekači Olympije so se v nedeljo 22. marca udeležili državnega tekmovanja »Trofeo delle Regioni« na Monte Bondone blizu Trenta. Bilo jih je 17 in so tekmovali na 20 km dolgi progi. Uspešno so branili drugo mesto, ki so ga dosegli v deželni fazi: uvrstili so se na 17. mesto med tridesetimi društvi iz vse Italije. Poudariti je treba, da je bila Olympia edino smučarsko moštvo »iz nižine«, ki si je priborila pravico nastopa na vseh državnih tekmah. Stroške, ki so bili povzani z udeležbo, bosta krili Kmečka banka in goriška Cassa di Risparmio.

Under 16 moški. V sredo 18. marca bi morali igrati proti Krmini, ki pa se ni predstavil na igrišču in bo verjetno zato izgubil z 0:3. Prvenstvo se je končalo in naši mladinci so se uvrstili na dobro tretje mesto.

Under 14 dečki. Ti so začeli svoje prvenstvo ta teden in so v Gradiški zmagali s 3:0 (15:10, 15:6, 15:6). Ekipo sestavljajo: Jancz Terpin, Damjan Dornik, Massimo Belloni, Dimitrij Brajnik, Marko Lutman, Simon Kosič, Boris Sfiligoj, Milko Quinz, Miloš Cotar.

Prva div. moški. Igralci so v treh dneh imeli dve tekmi. Prvo proti Ločniku so izgubili z 0:3. Uveljavili pa so se po trdi in napeti igri proti »Našem praporu« s 3:2 (12:15, 12:15, 15:3, 15:13, 15:12).

Serijski C2. Olympia Kmečka banka se je morala vdati vodečemu Maniagu z 0:3 (8:15, 4:15, 11:15). Poraz je bil predviden, toda ne v taki meri, precej tudi zato, ker so bili igralci premalo zainteresirani in ker je imel trener samo 7 oseb na razpolago. Za smolo so še nekateri igralci imeli slab dan: botrovalo je slabo spre-

jemanje (ki je navadno bilo zadovoljivo!), poleg tega so pa še ključni tolkači prevečkrat zgrešili (kar 54% v drugem in tretjem setu); za nameček je bila v dveh setih zgrešenih 11 servisov. Olympijci so se deloma potrudili v prvem setu, pokazali so zobe v tretjem setu in se enakovredno borili do 8:8 in nato še na koncu seta.

V soboto bo zadnja tekma tega prvenstva doma proti Torriani iz Gradiške. - *n*

S. Sergio (Ts) - Soča Sobema 2:3 (8:15, 15:6, 15:5, 8:15, 2:15)

V zadnji tekmi tega prvenstva je Soča Sobema dosegla platonsko zmago nad drugouvrščenimi tržaškimi igralci. Tekma je bila polna lepih potez, bolj podobna šahovski igri, njen osrednji moment pa se je izvršil kasneje, pri mizi v baru, ko sta si igralca podala roko... - *P. T.*

* * *

Ob precej pomanjkljivem poročanju o ostalem delovanju SZ Soča sem med mladinsko tekmo stopil do tajnika društva, Benjamina Černica, doma z Vrha, ki je ravno opravljal svoje zapisniškarstvo delo in mu zastavil nekaj vprašanj.

»Prvenstvo D lige je pri koncu, kako gleda na dejavnost članske ekipe?»

»Na žalost prav članska ekipa ni pokazala, kar bi lahko po zmoglostih.«

»Vzrok tega?»

»Verjetno v tem, da so starejši igralci preobremenjeni, mlajši pa ne kažejo potrebne zavzetosti.«

»Glede ostalih dejavnosti?»

»Imamo ekipo fantov Under 16, ki je tudi končala in zasedla četrto mesto v pokrajinskem merilu; trenira jih Dušan Carli. Potem so deklice Under 14, ki po lanskim dobri sezoni tudi letos nadaljujejo po tej poti (trener je Boris Cotič). Nadalje so še dečki Under 14, ki začnejo v kratkem pokrajinsko prvenstvo; tudi te trenira Dušan Carli. Potem so še najmlajši, punčke in fantiči supermini-volleya in mini-volleya; vseh teh šest ekip trenira Boris Cotič. Združenje se zahvaljuje sponzorjema Cer-ImpeX in So.Be.Ma za nudeno pomoč.«

»Koliko ljudi zajemate vsega skupaj?»

»Približno 70, ki redno vadijo.«

SZ Soča je bilo ustanovljeno leta 1981 v Sovodnjah.

P. T.

Širite „Katoliški glas“

Pot na Sv. goro

V kratkem bo cestno podjetje iz Nove Gorice začelo z deli na občinski cesti od Prevala na Sv. goro. Zaenkrat bodo razširili preostre ovinkne, da bodo lahko vozili tudi avtobusi. To bo začetek del, katerim bodo sledila (vsaj upamo!) še druga in končno tudi asfaltiranje vse ceste. Božjepotna cerkev bo prispevala svoj del za stroške. Vsem dobrotnikom Sv. gore se iskreno zahvaljujemo za pomoč in zanje tudi molimo, saj je zanje vsak mesec tudi sv. maša pred milostno Marijino podobo.

Letošnji izlet »Katoliškega glasa« v Belgijo, Anglijo in Švico

Lani v decembru smo najavili letošnji izlet, ki ga že vrsto let prireja Katoliški glas. Potovanje bo trajalo 11 dni in bo potekalo od ponedeljka 28. julija do četrтка 7. avgusta. Pri bralcih je vzbudilo nenavadno veliko zanimanje. Prvi avtobus je bil zaseden v dneh tednih, zato smo začeli vpisovati še za drugega in tudi v njem je že oddanih 20 mest. Kdor se še želi pridružiti, naj to stori čimprej. Na račun je treba dati 250.000 lir, celotna vsota pa znaša 1.200.000 lir.

PROGRAM POTOVANJA

1. dan, 28. julija: 6.30 odhod iz Gorice, kosilo v Salzburgu, na večer prihod v Ulm (ZR Nemčija).

2. dan, 29. julija: po avtocesti do Koblenza ob sotočju Rena in Mosele, kjer je postanek za kosilo. Popoldne prek Aachna v Belgijo. Prenočevanje v Bruslju, prestolnici Belgije.

3. dan, 30. julija: ves dan v Belgiji. Ogled Bruslja, popoldne izlet v Waterloo, kjer je bil Napoleon dokončno premagan.

4. dan, 31. julija: dopoldne ogled mesta Gent na Flamskem, kosilo v Bruggeju (imenovan Severne Benetke) in ogled tega slovitega mesta (delno na motorni ladji); na večer odhod v Calais v sev. Franciji. Prenočevanje.

5. dan, 1. avgusta: prek morske ožine Canal de Manche v Anglijo, izkrcanje v Dovru, nato v Canterbury, ki je sedež anglikanskega primasa. Ogled čudovite katedrale. Popoldne v London.

6. dan, 2. avgusta: ogled Londona, popoldne obisk gradu Windsor.

7. dan, 3. avgusta: ves dan na izletu. Dopoldne ogled univerzitetnega mesta Oxforda, kosilo v Woodstocku, popoldne ogled gradu Blenheim. Na večer povratek v London.

8. dan, 4. avgusta: ves dan v Londonu; dopoldne čas za nakupe; kdor hoče, si more v tem času ogledati British Museum, ki je v bližini našega hotela, ob 11. uri pa slikovito zamenjavo straže pred kraljevsko Buckingham palačo. Popoldne obisk trgovske cone s slavnimi tržnicami Harrods. Zvečer srednjeveška večerja v znamenem gostišču Beefeater (fakultativno). Doplačati je treba 35.000 lir.

9. dan, 5. avgusta: odhod iz Londona, vkrcanje na trajekt v Dovru, kosilo na ladji, opoldne prek Arrasa in Laona prihod v Reims (kjer so kronali francoske kralje) s slavno katedralo. Prenočitev.

10. dan, 6. avgusta: iz Reimsa v Besançon v Burgundiji, kjer bo kosilo. Popoldne prek pogorja Jura v Švico. Prihod v slikoviti Bern, prestolnico Švice. Ogled mesta in prenočitev.

11. dan, 7. avgusta: iz Berna do Martignyja, vstop v Dolino Aosta skozi predor Veliki sv. Bernard, kosilo slovesa (zelo bogato!) v Chatillonu. Popoldne po avtocesti do Milana in povratek v Gorico.

Stanovali bomo v udobnih hotelih s tremi ali štirimi zvezdicami. Za sobo z eno posteljo je treba dodati na noč 26.000 lir. Za prehode državnih meja je dovolj veljavna osebna izkaznica.

Zveza slovenske katoliške prosvete - Gorica
sklicuje redni letni

OBČNI ZBOR

v ponedeljek 6. aprila ob 20.30 v Katoliškem domu v Gorici.

Zadnji večerni koncert

Ciklus večernih koncertov v organizaciji KD Lipizer se je zaključil 12. marca z nastopom pianista Claudia Crismanija v goriškem Auditoriju.

Umetnik je izvajal zahteven program, ki mu je drugod prinesel laskava priznanja. Bodisi v Bartokovih šestih izvedbah za klavir iz »Barbablujevega gradu«, bodisi v Skriabinovi Sonati št. 7 op. 64 je dokazal svojo zrelost. V treh Chopinovih Nokturnih in v Polaki št. 1 op. 26 je Crismani pokazal še drugo stran svojega umetniškega značaja, namreč občutljivost in milino. Občinstvu je Crismani poklonil še dve skladbi izven programa. - *L. Q.*

Postni govori 1987

Na sporedu so na radiu Trst A vsak torek in petek ob 15.45. Ima jih p. dr. Bernardin Sušnik OFM iz Ljubljane.

Petek 27. marca: Vsa bolna je glava, vse hiravo srce (Iz 1,5).

Torek 31. marca: Zakaj živijo v miru vsi, ki delajo nezvesto? (Jer 12,1).

Petek 3. aprila: Gospod je odkupil svojega služabnika (Iz 48,20).

OBVESTILA

Teološka predavanja v Gorici. Danes 26. marca ob 20.30 bo v Katoliškem domu zadnje od treh najavljenih predavanj. Profesor Lojze Zupančič bo govoril o današnji mladini in Cerkvi.

Uredniški odbor Planike skupaj z duhovniki sv. Ivana v Gorici obvešča vse mlade in tudi starejše, da imamo vse petke v postu v kapeli Zavoda sv. Družine molitvena srečanja. Začetek ob 20.30. Obenem bo to priprava na Veliko noč in na evropsko romanje zaupanja in sprave, ki bo 1. maja v Ljubljani.

V Kult. domu v Gorici bo revija pevskega zborov Primorska poje v petek 27. marca ob 20.30. Nastopijo: mešani zbor O. Zupančič iz Standreža, obalni oktet iz Izole, Dekliški zbor ital. skupnosti iz Izole, mešani zbor Rupa-Peč, moški zbor Meblo iz Nove Gorice in mešani komorni zbor iz Postojne.

Zenski pevski zbor iz Laškega priredi v petek 3. aprila filmski večer, na katerem bodo prikazani posnetki iz Kanalske doline. Prisotna bosta I. Devetak za goriški Kinoatelj in M. Pahor, predsednik društva mladih raziskovalcev iz Trsta, ki je lani organiziralo raziskovalni tabor Kanalska dolina 86. Pričetek ob 20. uri v župnijski dvorani v Romjanu.

Primorska poje. V soboto 28. marca ob 20.30 bo na tržaški Pomorski postaji nastopilo pet slovenskih in en italijanski zbor: dekliški zbor Vesna iz Sv. Križa, oktet Vrtnica iz Nove Gorice, moški zbor Razpotje iz Cola, mešani zbor L. Bratuž iz Gorice, mešani zbor Primorec Tabor - Trebeče in pa italijanski mešani zbor Coro polifonico triestino.

Kult. združenje Most in Društvo slov. izobražencev priredita v ponedeljek 30. marca ob 20.30 predavanje prof. Jochana Strutza na temo: »Slovenska, italijanska in nemška literatura Trsta na celovški univerzi«. Predavanje bo na sedežu SP v Trstu, ul. Donizetti 3.

Slov. Vincencijeva konferenca v Trstu vabi k maši in duhovni obnovi, ki bo v četrtek 2. aprila ob 16.30 pri Šolskih sestrah pri Sv. Ivanu, ul. Docce 34.

Krožek za družbena vprašanja V. Šček prireja okroglo mizo o delu in problemih Krajne zdravstvene enote. Srečanje bo v torek 31. marca ob 18. uri v dvorani v ul. Machiavelli 22. Sodeloval bo član izvršnega odbora tržaške KZE Miro Opelt.

Prvo letošnje srečanje tržaških strežnikov bo v soboto 28. marca ob 15. uri v Marijanišču na Opčinah. Drugo bo, če Bog da, ob koncu šolskega leta na Sv. Višarjah.

Popravljam. Nastop moškega zbora »M. Filej« bo na reviji Primorske poje v Sempasu v soboto 28. marca (in ne 29. marca, kot smo zadnjič zapisali). Prav tako je nastop v Trstu 28. marca.

Nabirka za katoliški tisk. V Trebach se je nabralo 60.000 in ne 17.000 lir, kot je bilo v pretekli številki objavljeno.

Za misljone: Marija Malnig 200.000; F. F. 80.000; Marija Markuža 40.000; Lojzka Pipan 10.000; Rustja 10.000 lir.

Za lačne po svetu: Danila Vidau v spomin na moža Petra 50.000; Milka Velikonja 18.000 lir.

DAROVI

Za sklad Katoliškega glasa: Milka Velikonja 50.000; Marta in Zinka Požar v spomin na Marijo Bratina Mihelj 20.000; Alma Succo in družina Jakonič namesto cvetja na grob očeta Karla 10 kan. dolarjev; N. N., Vrh 32.000; F. F., Trst 10.000 lir.

V spomin pok. g. Mirka Rijavca: Zeljka Simčič za Zavod sv. Družine 50.000; Eliza in Jože Gorkič za Katol. dom 50.000; verniki od Sv. Subide: za Katol. glas 60.000, za Katol. dom 50.000, za cerkev na Sv. Subidi 50.000, za slov. misijonarje 100.000, za lačne po svetu 100.000, skupaj 360.000 lir.

L. L., Gorica v spomin na dragega Mirka: za katoliški tisk 300.000, za Zavod sv. Družine 100.000, za slov. misijonarje 200.000, za lačne po svetu 200.000, za cerkev sv. Ivana v Gorici 100.000, za Našo pot 100.000, za Sv. goro 100.000, za Gor. Mohorjevo družbo 200.000, skupaj 1.300.000 lir.

Za Našo pot: Elvira Devetak, Ronke 20.000 lir.

Ob tretji obletnici smrti nepozabnega sina Pinota se žalujoča družina Borisa Marušiča spominja pokojnega in daruje za cerkev v Sovodnjah 50.000 lir.

E. P., Vižovlje: za Sv. goro 10.000 in za Alojzjevišče 25.000 lir.

Za Marijanišče na Opčinah: Marija Markon 5.000 lir.

Za obnovitev cerkve na Ferlugih: Karlo Ferluga v spomin na sestro Nadalino 12.700; Anica Ferluga 30.000 lir.

Za obnovitev cerkve na Opčinah: Pepka Sosič 50.000; Marija Tavčar-Milič ob 80-letnici 20.000; druž. Raža v spomin na ženo in mamo Giuseppino 70.000; Mario Zergol 10.000; Milena Repinc za cvetje 20.000; družina Cacciani 10.000; druž. Vidau v spomin na moža in očeta Petra 100.000 lir.

Za Marijin dom v Rojanu: druž. Populin ob 10. obletnici smrti malega Marka daruje 50.000 lir.

Eda in Vinko Milič: za cerkev na Repentabru v spomin na Mirka Skabarja 20.000; ista v spomin na pokojne Milko Vremec, Marijo Brizzi, Marijo Dolenc in Vanko Bandelj za cerkev sv. Jerneja na Opčinah 80.000 lir.

Za cerkev v Mačkoljah: ob smrti Ivane Smotlak: Pepa Slavec 10.000 in Angela Kolarich 20.000; ob smrti Alojza Smotlaka: sestrčna 10.000, družina Parovel 20.000, Slava 20.000, Uči in Matilda 20.000 lir.

Za dekliški zbor Slov. šopek: Luciana in Vilma Barut ob smrti Alojza Smotlaka 20.000 lir.

Za obnovo fresk v cerkvi v Bazovici: Zofija Mahnič, Padriče 25.000; Mara v spomin mame Ančke Racman 50.000; v isti namen: Marija Froncova 50.000, Ančka Kužinova 20.000, Mevlja in Čufar 20.000, Marta Mužina 20.000, Marija Kraljeva 10.000; Zdenka Totnova 40.000; Lazarjevi, Gropada 10.000; Titty Smecchia 40.000; Mimi Pahor vd. Canali, Parma 150.000; Dora Pickotova 5.000; N. N. 20.000; N. N., Gropada 10.000; N. N., Padriče 100.000; N. N. 100.000 lir.

Za obnovo župnijske dvorane v Bazovici: N. N. v spomin staršev 500.000 lir.

Za cerkev v Padričah: Zofija Mahnič v spomin staršev 25.000 lir.

Za Sv. goro: Marija Devetta 50.000; F. F., Trst 10.000; Lojzka Pipan 10.000 lir.

Vsem podpornikom našega lista Bog povrni, rajnim pa daj večni pokoj!

Spored od 29. marca do 4. aprila 1987

Nedelja: 8.30 Kmetijski tednik. 9.00 Sv. maša iz župnijske cerkve v Rojanu. 9.45 Pregled slov. tiska v Italiji. 10.10 Mladinski oder: »Pravljica o šolski tabli«. 11.45 Vera in naš čas. 12.00 Nediški zvon. 14.10 Radijski kviz o P. Trubarju. 15.45 Športni in glasbeni popoldan z Ivanom Peterlinom in gostom. 16.30 Športne novice. 17.30 Prenosi z naših prireditev in telefonski razgovori ter nagradno tekmovanje.

Ponedeljek: 8.10 Pričevanja o TIGR-u. 9.00 Radijski kviz o P. Trubarju. 10.10 Koncertni in operni spored. 11.30 Poljudno čtivo; Dragotin Prosen. 13.20 Primorska poje. 14.10 Otroški kotiček: »Pravljčni vrtljak«. 16.00 Osebnost. 17.00 Kulturna kronika. 17.10 Mi in glasba. 18.00 Kmetijski tednik.

Torek: 8.10 Nediški zvon. 10.10 Koncertni in operni spored. 11.30 Beleška; prehrana in zdravje. 14.10 Povejmo v živo! 15.00 Mladi mladim. 15.45 Postni govor. 16.00 V znamenju Rdečega križa. 17.00 Kulturna kronika. 17.10 Mi in glasba. 18.00 B. Orlič: »Vlak za Švedsko«.

Sreda: 8.10 Poti do branja. 10.10 Koncertni in operni spored. 11.30 Rastline: strupi ali zdravila? Vpliv notranje stiske na človekovo osebnost. 13.20 Primorska poje. 15.00 Križem-kraž! 16.00 Od Milj do Devina. 17.00 Kulturna kronika. 17.10 Mi in glasba. 18.00 Kulturni odmevi.

Četrtek: 8.10 Od Milj do Devina. 10.10 Koncertni in operni spored. 11.30 Naš jezik; film, kultura, realnost. 14.10 Otroci in šola. 16.00 Na goriškem valu. 17.00 Kulturna kronika. 17.10 Primorska poje. 18.00 Spomini Alojza Zidarja.

Petek: 8.10 Na goriškem valu. 10.10 Koncertni in operni spored. 11.30 Hiša in vrt; ščedenstvo narečje. 13.20 Zborovska glasba. 14.10 Naš jezik. 14.20 Ne prezrimo! 15.00 V svetu filma. 15.45 Postni govor. 16.00 Osebnost. 17.00 Kulturna kronika. 17.10 Primorska poje. 18.00 Kulturni dogodki.

Sobota: 8.10 Kulturni dogodki. 10.10 Koncertni in operni spored. 11.30 Bio-vrt; glas iz Režije. 14.10 Otroški kotiček: Kaj je v vreči? 14.30 Drugi program. 17.00 Kulturna kronika. 17.10 Mi in glasba. 18.00 Adrijan Rustja: »Praznoverja«.

V četrtek 2. aprila ob 20.30 bo v Katoliškem domu preda val bivši misijonar na Madagaskarju Jože Gider

O MISIJONIH IN NJIHOVI PROBLEMATIKI

Predavanje bo v sklopu letošnjih teoloških predavanj v Gorici.

OGLASI

Za vsak mm višine v širini enega stolpca: trgovski oglasi in osmrtnice 500 lir, k temu dodati 18 % davek IVA.

Odgovorni urednik: msgr. Franc Močnik
Tiska tiskarna Budin v Gorici

Izdaja Katoliško tiskovno društvo

ZAHVALA

Ob prezgodnji izgubi našega dragega

Mirka Rijavca

se iskreno zahvaljujemo njim, ki so mu bili v tolažbo in pomoč v bolezni, g. nadškofu, duhovnikom somaševalcem in sobratom, ki so se udeležili pogrebnih obredov, vsem ki so mu izrekli poslovljene besede, pevcem, darovalcem cvetja in vsem, ki so ga spremlili na zadnji poti ali kakorkoli počastili njegov spomin.

Sestra Lori, svak Lucijan in ostalo sorodstvo

Gorica, na osmi dan pogreba 24. marca 1987

ZAHVALA

Dne 13. marca nas je zapustila ljubljena mama

Dora Marc vd. Polla

Zalostno vest sporočajo hčerki Dorina in Maria, sin Renato, snaha Adriana, zeta Piero in Vittorino, vnuki Federica, Cristina, Andrea in Luca.

K zadnjemu počitku pri Sv. Ani smo jo pospremili 16. marca.

Trst, 23. marca 1987

